

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Ing. M. S.**, V., V., zastúpeného *JUDr. J. H.*, advokátom so sídlom R., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozska 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0082/01/2007 zo dňa 10. októbra 2007, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 349/2007--38 zo dňa 10. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 349/2007-38 zo dňa 10. júna 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. P/0082/01/2007 zo dňa 10. októbra 2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0082/01/2007 zo dňa 13. júna 2007 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 7000 Sk (232,36 €) pre porušenie povinností predávajúceho (žalobcu) zistené pri kontrole dňa

12. marca 2007 vykonanej u podnikateľa Ing. M. S. (stavba kozubov), V., V. (podnikateľský subjekt podnikajúci pod obchodným menom Ing. M. S. S., s miestom podnikania V., V., IČO: X. ukončil ku dňu 30. júna 2009 svoju činnosť). Žalobca porušil povinnosti predávajúceho, keď nevybavil reklamáciu spotrebiteľa zákonom stanoveným spôsobom, nakoľko reklamácia spotrebiteľky p. S. z V., zameraná na kvalitu vykonaného diela (výstavba krbu s tepelným vykurovaním), uplatnená listom zo dňa 23. augusta 2006, nebola preukázateľne vybavená zákonom stanoveným spôsobom najneskôr do 30 dní a v rovnakej lehote nebol spotrebiteľke vystavený doklad o spôsobe jej vybavenia, čím porušil § 19 ods. 4, ods. 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplynul záver, že preskúmané rozhodnutie i postup žalovaného je v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú jeho zrušenie. Krajský súd uviedol, že z obsahu listu spotrebiteľky zo dňa 23. augusta 2006 jednoznačne vyplýva, že sa žalobcovi vytykajú vady na vykonanom diele a to aj napriek skutočnosti, že na začiatku listu sa spomína žiadosť o stretnutie, avšak je nesporné, že toto stretnutie sa malo týkať prerokovania spôsobu odstránenia nedostatkov, podrobne popísaných v ďalšom obsahu listu. Vyslovil, že takéto podanie adresované žalobcovi ako zhotoviteľovi diela nemôže byť chápané žiadnym iným spôsobom ako reklamácia. V zmysle § 19 zákona č. 634/1992 Zb. bolo povinnosťou žalobcu o reklamácií rozhodnúť v lehote 30 dní a vydať spotrebiteľovi doklad o reklamácií a spôsobe jej vybavenia, a to aj v prípade, keby reklamácií nevyhoveli. Stotožnil sa s postupom správneho orgánu, keď tento neriešil oprávnenosť reklamácie, ale skúmal, či žalobca dodržal zákonom stanovený postup pri vybavení reklamácie. O skutočnosti, že žalobca nemohol chápať obsah listu spotrebiteľky inak ako reklamáciu, svedčia napokon aj jeho vyjadrenia, ktorými bránil svoj postoj k vadám diela a k jeho zodpovednosti za vady. Z uvedeného vyplýva, že sám si bol vedomý, že podstatou listu spotrebiteľky bolo vytknutie väd, teda reklamácia.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil nedostatočným zistením skutkového stavu veci, v dôsledku ktorého súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedol, že dňa 06. septembra 2005 začal v rodinnom dome spotrebiteľky zhotovovanie diela – výstavbu krbu s teplotnosným vykurovaním. Pri

zhotovovaní diela sa spotrebiteľka domáhala, aby žalobca použil ňou označený materiál, avšak s ohľadom na skutočnosti, že žalobca tento materiál nepoznal, nemal s ním skúsenosti a nezdal sa mu vhodný na zhotovenie diela, upozornil opakovane spotrebiteľku na nevhodnosť použitia materiálu. Spotrebiteľka napriek upozorneniam trvala na zhotovení diela z uvedeného materiálu.

Ďalej namietal, že so spotrebiteľkou sa dohodol na zhotovení hrubej stavby bez povrchových úprav. V domácnosti spotrebiteľky sa následne prejavili nedostatky ako popraskaná omietka a podobne, avšak tieto neboli spôsobené prácou žalobcu a vykonaním diela. Preto žalobcovi nie je zrejмый dôvod, pre ktorý spotrebiteľka svoj údajný nárok na reklamáciu uplatňuje u neho, keď nedostatky ako popraskaná stierka a štukové rímasy sú dôsledkom práce inej spoločnosti, ktorá v dome spotrebiteľky osádzala štuky a maľovala. Zároveň vyslovil nesúhlas s tvrdením spotrebiteľky, že u žalobcu reklamovala predmetné pochybenia a nedostatky, nakoľko z obsahu jej listu zo dňa 28. marca 2006 uplatnenie reklamácie nevyplývalo, a preto žalobca ani nemal dôvod dodržať 30-dňovú lehotu a vystaviť doklad o spôsobe vybavenia reklamácie.

Krajskému súdu vyčítal, že neskúmal odôvodnenosť reklamácie a v napadnutom rozsudku vyslovil, že žalovaný postupoval správne, keď sa zaoberal dodržaním stanoveného postupu, hoci podľa názoru žalobcu bolo potrebné opodstatnenosť reklamácie riešiť, keďže túto považoval za nedôvodnú. Zároveň vyslovil nesúhlas s tvrdením krajského súdu, že žalobca nemohol chápať obsah listu spotrebiteľky inak ako reklamáciu, nakoľko reklamácia ako právny úkon má v zmysle príslušných ustanovení zákona predpísanú formu a obligatórne náležitosti, ktoré splnené neboli a teda nie je žalobcovi zrejмый, z čoho mal súd preukázanú vedomosť žalobcu, že ide o reklamáciu, keď žiadny takýto dôkaz v konaní vykonaný nebol a z predloženého listu spotrebiteľky to nevyplýva.

Žalovaný správny orgán sa písomne k odvolaniu vyjadril a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júna 2009, č. k. 2S 349/2007-38 potvrdil. K námietkam žalobcu vzneseným v odvolaní uviedol, že Slovenská obchodná inšpekcia je oprávnená preverovať len dodržiavanie formálneho postupu pri vybavovaní reklamácií, nie však spôsobu, ako rozhodne samotný predávajúci v predmetnej veci. Ku konštatovaniu porušenia niektorých z povinností predávajúceho vyplývajúcich zo zákona č. 634/1992 Zb. môže dôjsť aj v prípade reklamácie z pohľadu predávajúceho zjavne nedôvodnej. Zdôraznil, že žalobca ako pri kontrole Slovenskej obchodnej inšpekcie

uskutočnenej dňa 12. marca 2007, tak ani pri začatí správneho konania nenamietal skutočnosť, že by sa v danom prípade nejednalo o reklamáciu. V rámci odvolacieho konania žalovaný správny orgán posúdil obsah listu spotrebiteľky zo dňa 23. augusta 2006, pričom zistil, že predmetom listu je reklamácia pretrvávajúcich väd zhotoveného diela, ako aj jeho neodovzdania podľa platných právnych predpisov. Vzhľadom k uvedenému sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že sa v danom prípade nejednalo o reklamáciu a žalobca nebol teda ani povinný postupovať podľa § 19 zákona č. 634/1992 Zb. Ďalej uviedol, že žalovanému nie je známe, že by niektorý právny predpis stanovoval presnú formu a náležitosti reklamácie podanej zo strany spotrebiteľa, avšak predmetná reklamácia podľa názoru žalovaného v danom prípade obsahuje údaje potrebné pre jej riadne posúdenie zo strany predávajúceho. Vyjadril názor, že pri rozhodovaní konal na základe zákona a v medziach zákona na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý považuje za správne právne posúdený. Zároveň mal za to, že pokuta bola žalobcovi uložená oprávnene a v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09. decembra 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.). Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Predpokladom tohto postupu je, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 1, ods. 2 O.s.p.).

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. P/0082/01/2007 zo dňa 10. októbra 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0082/01/2007 zo dňa 13. júna 2007, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 7000 Sk (232,36 €) za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 19 ods. 4, ods. 5 zákona č. 634/1992 Zb., t.j. že žalobca nevybavil reklamáciu spotrebiteľa zákonom stanoveným spôsobom, teda najneskôr do 30 dní a zároveň v uvedenej lehote spotrebiteľke nevystavil doklad o spôsobe vybavenia reklamácie. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného č. P/0082/01/2007, ktorý je súčasťou súdneho spisu, vyplýva, že spotrebiteľka si listom zo dňa 23. augusta 2006 u žalobcu uplatnila reklamáciu zameranú na kvalitu vykonaného diela (výstavba krbu s tepelným vykurovaním).

Žalobca reagoval na reklamáciu spotrebiteľky až listom podaným na pošte dňa 02. októbra 2006, v ktorom uviedol, že spotrebiteľkou reklamované práce (popraskaná stierka a štukové rímasy) chybné realizovala iná spoločnosť, napriek ktorej skutočnosti ich dal žalobca na vlastné náklady opraviť. Zdôraznil, že pri opravných prácach na žiadosť otca spotrebiteľky použil materiály, ktoré nepoznal.

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) ako príslušný orgán podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z.z.“) preskúmal na základe podnetu spotrebiteľky dodržiavanie povinností vyplývajúcich zo zákona č. 634/1992 Zb. Slovenská obchodná inšpekcia vykonáva kontrolu vnútorného trhu a zisťuje dodržiavanie ostatných podmienok ustanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi na vykonávanie veľkoobchodnej, distribučnej, maloobchodnej činnosti, na poskytovanie služieb, najmä služieb cestovného ruchu a ubytovacích služieb a služieb informačnej spoločnosti (§ 2 písm. f/ zákona č. 128/2002 Z.z.). Skúma dodržiavanie povinností stanovených v zákone č. 634/1992 Zb. (§ 22 ods. 1 citovaného zákona).

Prvostupňový správny orgán a následne aj žalovaný skúmali dodržiavanie povinností stanovených v § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. zo strany žalobcu. Skúmali konanie po formálnej (procesnej) stránke, nie po hmotnoprávnej stránke, t.j. neskúmali, akým spôsobom bola reklamácia vybavená.

Reklamačné konanie sa začína podaním reklamácie a končí sa jej vybavením v zákonom stanovenej lehote. Spornou otázkou v predmetnej právnej veci bolo, či z obsahu listu spotrebiteľky zo dňa 23. augusta 2006 vyplýva uplatnenie reklamácie, teda či sa reklamačné konanie začalo.

Ako každý právny úkon, musí aj samotná reklamácia spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu vymedzené v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň musí spĺňať náležitosti osobitné, vyžadované pre tento konkrétny právny úkon. Medzi tieto náležitosti patrí predovšetkým označenie subjektov oprávneného a povinného, okamžik reklamácie, t.j. zachovanie prekluzívnej reklamačnej lehoty a samotný obsah reklamácie, t.j. práva a povinnosti subjektov reklamácie.

Z listu spotrebiteľky zo dňa 23. augusta 2006 je zrejмый prejav vôle smerujúci k vzniku zodpovednostného právneho vzťahu medzi objednávateľom diela (spotrebiteľka) a zhotoviteľom (žalobca). List obsahuje aj označenie subjektov reklamácie a zachovanie prekluzívnej reklamačnej lehoty vyplýva z časových údajov o uskutočnení výstavby krbu uvedených v liste.

Vo vzťahu k samotnému obsahu reklamácie je potrebné, aby oprávnený vymedzil svoje požiadavky, stručne ich odôvodnil a uviedol rozsah svojich nárokov. Vytýkané vady na vykonanom diele a požadované odstránenie nedostatkov zahrnuté v liste, predstavuje splnenie aj tejto náležitosti.

Odvolačí súd považuje uplatnenie reklamácie za platné, v zákonnej lehote, od ktorej podania začína plynúť 30-dňová lehota na vybavenie reklamácie v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. Z administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva, že klientka žalobcu (spotrebiteľka) podala reklamáciu dňa 23. augusta 2006 a žalobca na ňu reagoval zaslaním písomnej odpovede až dňa 02. októbra 2006, t.j. po 1 mesiaci a 10 dňoch. Je evidentné, že zákonná 30-dňová lehota na vybavenie reklamácie nebola dodržaná. Následkom bolo uloženie sankcie – pokuty – podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. za nedodržanie povinnosti ustanovenej citovaným zákonom vo výške 7000 Sk (232,36 €). Sankcia bola uložená na dolnej hranici sadzby (keď bolo možné uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk (66 387,84 €) s ohľadom na závažnosť správneho deliktu.

Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný správne vyhodnotili skutkový a právny stav a správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb. Rovnako krajský súd

postupoval správne, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 349/2007-38 zo dňa 10. júna 2009 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. decembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská